

रक्तपद्मोदयं नाम विमानं साधयेन्नरः । जातरूपप्रयुक्तन्तु रत्नसञ्चयभूषितं ।
 देवकन्याभिराकोर्णं दिव्याभरणभूषितं । पुण्यगन्धोदयं दिव्यं वायव्यैरुपशोभितं ।
 तत्र शङ्खपताके द्वे युगान्तं कल्पमेव च । अयुतायुतं तथा पद्मं समुद्रञ्च तथा वसेत् ।
 गीतगन्धर्वघोषैश्च भेरीपणवनिखनैः । सदा प्रह्लादितस्ताभिर्देवकन्याभिरिज्यते ।
 चतुर्दशे तु दिवसे यः पूर्णं प्राप्नोति हविः । सदा द्वादशमासांस्तु महामेधफलं लभेत् ।
 अनिर्देश्यवयोरूपा देवकन्याः खलङ्कृताः । मृष्टतप्ताङ्गदधरा विमानैरुपयान्ति तं ।
 कलहंसविनिर्घोषैर्नूपुराणाञ्च निखनैः । काञ्चीनाञ्च समुत्कर्षेत्स्व तत्र विबोध्यते ।
 देवकन्यानिवासे च तस्मिन् वसति मानवः । जाङ्गवीवालुकाकोर्णं पूर्णं संवत्सरं नरः ।
 यस्तु पक्षे गते भुङ्क्ते एकभक्तं जितेन्द्रियः । सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वा नो जातवेदसं ।
 राजसूयसहस्रस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं । यानमारोहते दिव्यं हंसवर्हणसेवितं ।
 मणिमण्डलकैश्चित्रं जातरूपसमावृतं । दिव्याभरणशोभाभिर्ब्रह्मोभिरलङ्कृतं ।
 एकस्तम्भश्चतुर्द्वारं सप्तभौमं सुमङ्गलं । वैजयन्तीसहस्रैश्च शोभितं गीतनिखनैः ।
 दिव्यं दिव्यगुणोपेतं विमानमधिरोहति । मणिमुक्ताप्रवालैश्च भूषितं वैद्युतप्रभं ।
 वसेद्युगसहस्रं च खङ्गकुञ्जरवाहनः । षोडशे दिवसे प्राप्ते यः कुर्येदिकनोजनं ।
 सदा द्वादशमासान् वै सोमयज्ञफलं लभेत् । सोमकन्यानिवासेषु सोऽध्यावसति नित्यशः ।
 सौम्यगन्धानुलिप्तश्च कामचारगतिर्भवेत् । सुदर्शनाभिर्नारोभिर्मधुराभिस्तथैव च ।
 अर्च्यते वै विमानस्थः कामभोगैश्च सेव्यते । फलं पद्मशतप्रख्यं महाकल्पं दशाधिकं ।
 आवर्त्तनानि चत्वारि साधयेच्चाप्यसौ नरः । दिवसे सप्तदशमे यः प्राप्ते प्राप्नोति हविः ।
 सदा द्वादशमासान् वै जुह्वा नो जातवेदसं । स्थानं वारुणमैन्द्रञ्च रुद्रञ्चाप्यधिगच्छति ।
 मारुतोऽशनसं चैव ब्रह्मलोकं स गच्छति । तत्र देवतकन्याभिरासनेनोपचर्यते ।
 भूर्भुवश्चापि देवर्षिं विश्वरूपमवेबते । तत्र देवाधिदेवस्य कुमार्या रमयन्ति तं ।
 द्वात्रिंशद्रूपधारिण्यो मधुराः समलङ्कृताः । चन्द्रादित्यावभौ यावद्गणैश्च चरतः प्रभो ।
 तावच्चरत्यसौ वीरः सुधामृतरसाशनः । अष्टादशे यो दिवसे प्राप्नोत्यादेकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान् वै सप्त लोकान् स पश्यति । रथैः सनन्दिघोषैश्च पृष्ठतः सोऽनुगम्यते ।
 देवकन्याभिरूढैस्तु भ्राजमानैः खलङ्कृतैः । व्याघ्रसिंहप्रयुक्तञ्च भेषखननिनादितं ।
 विमानमुत्तमं दिव्यं सुमुखी ह्यधिरोहति । तत्र कल्पसहस्रं स कन्याभिः सह मोदते ।
 सुधारसञ्च भुङ्कोत अमृतोपममुत्तमं । एकोनविंशतिदिने यो भुङ्क्ते एकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान् वै सप्त लोकान् स पश्यति । उत्तमं लभते स्थानमसुरोगणसेवितं ।
 गन्धर्वैरुपगीतञ्च विमानं सूर्यवर्धनं । तत्रामरवरस्तोभिर्मोदते विगतज्वरः ।
 दिव्याम्बरधरः श्रीमानयुतानां शतं शतं । पूर्णंऽथ विंशे दिवसे यो भुङ्क्ते त्रैकभोजनं ।